

UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWZIĘCIA NMP – 15 VIII 2007

Otwarty szlak pielgrzymowania

Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny ma swoją wyjątkową wymowę. Chciałoby się powiedzieć: Podnieście oczy ku górze i tak trwajcie... Z tak odkrytej Bożej perspektywy niczego nie możemy stracić ani z tak odkrytego Bożego obrazu niczego nie wolno nam zagubić. Bowiem wybrawszy inną perspektywę patrzenia, nie będziemy już w stanie zrozumieć Bożego zamysłu poczynionego wobec nas, pielgrzymujących po ziemi.

Przekonuje nas o tym św. Paweł w drugim czytaniu, kiedy twierdzi, że tylko w Chytrusie „wszyscy będą ożywieni, lecz każdy według własnej kolejności” (1 Kor 15,21n). Ta prawda leży u podstaw osobistego zjednoczenia z Chrystusem, który już w momencie chrztu świętego uzdalnia nas do obfitego czerpania z Bożego źródła życia. W tym momencie więc rozpoczynamy osobiste wędrowanie po Bożym szlaku życia, najpierw korzystając z pomocy swoich najbliższych, którzy

prosili Kościół dla nas o dar odrodzenia w sakramencie chrztu i którzy z wrażliwością odczuwali błogosławiony ciężar odpowiedzialności za ukształtowanie naszej postawy wiary i przygotowanie nas do składania osobistego świadectwa życia, oraz chrześcijańskiej wiary w życiu człowieka bierzmowanego. Tak więc szlak pielgrzymowania w wierze ma swój zbawczy początek i swoją zbawczą kontynuację. O ile początek tego szlaku znajduje się w Bogu, o tyle jego kontynuacja i realizacja została powierzona osobistej decyzji każdego człowieka jako dziecka Bożego i dziedzica Bożych tajemnic.

Warto sobie dzisiaj uświadomić, że wędrowanie Bożym szlakiem życia i zachowanie zbawczej perspektywy w tym wędrowaniu jest integralnie powiązane z bezpośrednią obecnością i działaniem Ducha Świętego. Duch Święty, który w dniu Pięćdziesiątnicy spoczął na Apostołach i zgromadzonych w Wieczerniku, również na Maryi, jest gotowy do działania w osobistym pielgrzymowaniu każdego człowieka. Maryja, choć już wcześniej została wypełniona darem obecności i mocy Ducha Świętego, w samym dniu zesłania Ducha Świętego została uzdolniona do skutecznego apostołstwa i świadectwa życia. Dlatego dla wszystkich wierzących stała się wzorem wiernego pielgrzymowania i owocnego zjednoczenia.

Taki wymiar zjednoczenia z Bogiem, ściśle na wzór Maryi, nie pozbawia człowieka możliwości odpowiedzialnej troski o życie i codzienne sprawy. Jednoczymy się z Bogiem nie tyle po to, aby zapomnieć czy też zlekceważyć codzienne sprawy własne i naszych bliskich, co po to, aby świadomie i godnie dokonywać uświęcenia ziemskiej rzeczywistości, jak również pozwolić Bogu czy raczej zaprosić Boga, by przeniknął dogłębnie i skutecznie wszystkie wymiary ludzkiej egzystencji. Boży strumień łaski stwarza nieustannie możliwość uświęcenia ludzkiego szlaku pielgrzymowania, a także każdemu wędrującemu daje możliwość swobodnego zanurzenia się w bogatej i zarazem uświęcającej obecności Pana.

Skuteczne wędrowanie Bożym szlakiem może się dokonać jedynie poprzez pielęgnowanie cnoty pokory w codziennej postawie wędrowca. Cnota pokory to sprawne uświadomienie sobie, kim jestem, jakie jest moje przeznaczenie, kim chcę być w perspektywie życia wiecznego i ostatecznego spotkania z Bogiem *twarzą w twarz*. I wyjątkowo w tym zakresie Wniebowzięta Dziewica Maryja może stać się najbardziej wiarygodną Przewodniczką na drodze zbawienia. Doświadczyła bowiem najgłębszej jedności w osobistym zjednoczeniu łaski z Bogiem, najpełniejszego wymiaru uczestniczenia w tajemnicy miłości, a także została uzdolniona do wspomagania każdego człowieka, który pragnie wędrować ku zjednoczeniu z Bogiem w domu Ojca.

Prośmy zatem w tej świątecznej Eucharystii, aby Wniebowzięta Dziewica była naszą Przewodniczką w czasie pielgrzymowania wiary i tak nas usposabia-

---

ła, byśmy całym sobą pragnęli spełnienia się Bożych obietnic w naszym życiu, doświadczenia miłości, i tego, byśmy nie byli przeszkodą dla Pana, kiedy będzie chciał objawiać *swoją moc* na naszym szlaku wędrowania.

ks. Wiesław Wenz